

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22.08.1969, sp. zn. 4 Co 313/6

Číslo: 76/1970

Právní věta: Bezpodílové spoluvlastnictví manželů, do něhož náleží také rodinný domek, může být podle okolností konkrétního případu (mj. se zřetelem na vyjádření účastníků) vypořádáno - byť jistě výjimečně - i tím způsobem, že soud přikáže rodinný domek do podílového spoluvlastnictví účastníků.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 22.08.1969

Spisová značka: 4 Co 313/6

Číslo rozhodnutí: 76

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Bezpodílové spoluvlastnictví manželů, Podílové spoluvlastnictví

Předpisy: 40/1964 Sb. § 137

§ 149

§ 150

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 76/1970 sb. rozh.

Bezpodílové spoluvlastnictví manželů, do něhož náleží také rodinný domek, může být podle okolností konkrétního případu (mj. se zřetelem na vyjádření účastníků) vypořádáno - byť jistě výjimečně - i tím způsobem, že soud přikáže rodinný domek do podílového spoluvlastnictví účastníků.

(Rozhodnutí krajského soudu v Českých Budějovicích z 22. 8. 1969, [4 Co 313/69.](#))

Okresní soud ve Strakonici vypořádal bezpodílové spoluvlastnictví účastníků rozsudkem z 19. 6. 1969 tak, že dům čp. 38 se stavební parcelou v K. a některé předměty z bytového zařízení přikázal do vlastnictví navrhovatelů, zbývající předměty z bytového zařízení odpůrkyni; současně uložil navrhovatelům, aby zaplatili odpůrkyni na vyrovnání podílů 7919,20 Kčs.

K odvolání odpůrkyně změnil krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem z 22. 8. 1969 rozsudek okresního soudu především v tom směru, že dům čp. 38 se stavební parcelou v K. přikázal do podílového spoluvlastnictví účastníků, a to každému jednou ideální polovinou.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně zjistil spolehlivě rozsah i hodnotu bezpodílového spoluvlastnictví účastníků; pochybil toliko tím, že v rámci vypořádání tohoto bezpodílového spoluvlastnictví přikázal rodinný domek se stavební parcelou do výlučného vlastnictví navrhovateli.

Soud prvního stupně vycházel z toho, že se navrhovatel přičinil více o získání nemovitostí, a zejména pak, že bydlí trvale v K., zatímco odpůrkyně (s dcerou účastníků) uvažuje o změně pracoviště i bydliště (údajně mimo obvod okresu). Ve skutečnosti – jak si ověřil krajský soud – odpůrkyně (s dcerou účastníků) nemá podobné záměry, užívá byt v rodinném domku a potřebuje jej i s ohledem na charakter svého zaměstnání. Účastníci žijí v rodinném domku odděleně již po dobu téměř tří let; tento způsob spoluzívání rodinného domku, který umožňuje i situování jednotlivých místností v něm, nevede podle dosavadních zkušeností ke konfliktům mezi účastníky a výsledky řízení nenasvědčují tomu, že by snad účastníkům nevyhovoval nadále.

Z těchto okolností usuzoval krajský soud na to, že bude spravedlivější, když bude bezpodílové spoluvlastnictví účastníků vypořádáno tak, aby se oba účastníci podíleli i nadále v největší možné míře na prospěchu, který nabyli dřívější společnou prací, tj. na užívání nejhodnotnější věci z bezpodílového spoluvlastnictví – rodinného domku se stavební parcelou. Se zřetelem k tomu změnil krajský soud rozsudek soudu prvního stupně v tom, že nepřikázal rodinný domek se stavební parcelou jen do vlastnictví navrhovateli, ale do podílového spoluvlastnictví obou účastníků ve smyslu § 136, 137 odst. 1 o. z.; podíly obou účastníků byly stanoveny tak, že každý z nich je spoluvlastníkem rodinného domku se stavební parcelou z jedné ideální poloviny.

Vzhledem k tomu, že byl rodinný domek se stavební parcelou přikázán do podílového spoluvlastnictví účastníků, bylo nutno nově rozhodnout i o peněžním vyrovnání podílů účastníků; nepřicházelo již v úvahu vyrovnání podílu odpůrkyně navrhovatelem, ale naopak vyrovnání podílu navrhovatele odpůrkyní, a to částkou 1291,80 Kčs.